

Ind. St. 8, 369, 5. BRAHMAVAIV. P. 2, 13. MĀLATĪM. 15, 13. पत्नेन प्रतिपादिता मुखरपोर्मञ्जीरयोर्मूकता SĀH. D. 47, 4. शिक्षानमञ्जुमञ्जीरा RĀĠA-TAR. 1, 247. शिक्षानमञ्जुमञ्जीरम् (so ist mit der v. l. zu lesen) adv. Gtr. 11, 23. मुखरमधीरं त्यज मञ्जीरं रिपुमिव केलिसुलोत्तमम् 3, 11. मुखरितमणिमञ्जीरम् adv. 11, 3. H. c. 134 ist wohl मञ्जीरं st. मन्दीरं zu lesen. — 2) n. der Pfosten, um den sich der Strick des Butterstössels windet, H. 1023. — 3) ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XIII, 15). — 4) (wohl f. म्या) N. pr. eines Flusses LIA. (II) I, 210.

मञ्जीरक (von मञ्जीर) m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. — Vgl. माञ्जीरक.

मञ्जिल m. ein hauptsächlich von Wäschern bewohntes Dorf ÇABDĀR-THAK. bei WILSON.

मञ्जु gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97. adj. schön, lieblich, reizend UḠĀDIS. 1, 38. AK. 3, 2, 2. H. 1444. HALĀJ. 4, 4. मञ्जीर RĀĠA-TAR. 1, 247. Gtr. 11, 23. वञ्जुललताकुञ्ज 7, 11. मञ्जुतृकुञ्ज 11, 14. लकुच Viçvaguṇādarça in Journ. asiat. IVe s. XI, 333. नेत्र Dhūrtas. in LA. 91, 14. स्वरैर्मधुकैः MBH. 3, 11581. स्वना Vikr. 60, 12. अत्यक्तमञ्जुवचनैः पृथक्: PANĀR. 3, 3, 22. वाच् (शुक्) RAGH. 3, 74. गुञ्ज Spr. 433. काकिलानामिव मञ्जु गुञ्जितम् 1357. गिरः प्रुका: KĀVĀD. 2, 9. adv.: मञ्जु गुञ्जितु भङ्गा: Verz. d. Oxf. H. 130, b, 17. गुञ्जितमरीम् Spr. 778. शिञ्जितपङ्क्तिभिः Buāc. P. 3, 23, 15. — Vielleicht aus मनोत्त entstanden.

मञ्जुकुल (मञ्जु + कुल) m. N. pr. eines Mannes WASSILJEW 77.

मञ्जुकेशिन् (von मञ्जु + केश) m. der Schönhaarige, Bein. Kṛṣṇa's HALĀJ. 4, 21.

मञ्जुगमन (मञ्जु + ग) 1) adj. einen schönen Gang habend. — 2) f. घा Gans. Flamingo RĀĠAN. im ÇKDR.

मञ्जुगर्त (मञ्जु = मञ्जुश्री + गर्त) nach einem Schol. Bez. von Nepal WILSON. Sel. Works II, 17.

मञ्जुगीति (मञ्जु + गी) f. ein aus 29+50 Moren bestehendes Metrum COLEBR. Misc. Ess. II, 154, b, 10.

मञ्जुघोष (मञ्जु + घोष) 1) m. = मञ्जुश्री TRIK. 4, 1, 20. BURN. Intr. 337. Lot. de la b. l. 301. 498. 309. N. einer Gottheit bei den Tāntrika Verz. d. Oxf. H. 96, b, 2. मन्त्रा: 94, a, 3. — 2) f. घा N. pr. einer Ap-saras HALĀJ. 1, 88. Verz. d. Oxf. H. 184, a, 27.

मञ्जुदेव (मञ्जु + देव) m. = मञ्जुश्री BURN. in Lot. de la b. l. 309. WILSON. Sel. Works II, 15, 17.

मञ्जुनाथ (मञ्जु + नाथ) m. desgl. BURN. in Lot. de la b. l. 309. WILSON. Sel. Works II, 13. figg. 24.

मञ्जुनाथी f. 1) ein schönes Weib. — 2) Indra's Gattin. — 3) Bein. der Durgā ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Wird in मञ्जु + नाथ zerlegt; vielleicht fehlerhaft für नारी.

मञ्जुपत्तन (मञ्जु + प) n. N. pr. einer von Mañgucī erbauten Stadt BURN. in Lot. de la b. l. 304. figg. पट्टन WILSON. Sel. Works II, 27.

मञ्जुपाठक (मञ्जु + पाठ) m. Papagei RĀĠAN. im ÇKDR.

मञ्जुप्राण (मञ्जु + प्राण) m. Bein. Brahman's ĠAṬĀDH. im ÇKDR.

मञ्जुभद्र (मञ्जु + भद्र) m. = मञ्जुश्री TRIK. 4, 1, 20.

मञ्जुभाषिन् (मञ्जु + भा) 1) adj. lieblich redend, f. KARNĀS. 44, 48. का-

किला^o wie ein Kokila-Weibchen RAGH. 12, 39. — 2) f. पो^o ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 5). 163 (VI, 16). 130. KHANDOM. 39. Ind. St. 8, 386.

मञ्जुल (von मञ्जु) gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97. 1) adj. schön, reizend. lieblich AK. 3, 2, 2. H. 1444. an. 3, 675. fig. MED. I. 121. HĀR. 232. HALĀJ. 4, 4. वञ्जुल Gtr. 1, 42. 11, 2. कुच Viçvaguṇādarça in Journ. asiat. IVe s. XI, 333. रोमरात्रि PANĀR. 3, 3, 12. कूजितं राजकुलानां वर्धते म दमञ्जुलम् KĀVĀD. 2, 334. — 2) m. eine Art Wasserhuhn (दात्यूह. जल-रङ्ग, जलरङ्ग) H. an. MED. HĀR. R. 4, 30, 13. 31, 38. — 3) f. घा N. pr. eines Flusses MBH. 6, 341 (VP. 184). — 4) n. a) Laube (कुञ्ज) H. an. MED. masc. HĀR. — b) Quelle (जिलाञ्जल) MED. masc. HĀR. — c) die Frucht der Ficus oppositifolia ÇKDR. u. मञ्जीर. — d) Vallisneria octandra Viçva bei WILSON; = शवल: (nicht शैवल) Buntheit oder bunt ÇKDR. nach ders. Aut.

मञ्जुलिवा (von मञ्जुल) f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 14, 68.

मञ्जुवादिन् (मञ्जु + वा) 1) adj. lieblich redend. — 2) f. नो^o ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — Ind. St. 8, 386. — b) N. pr. eines Frauenzimmers DAÇAK. 194, 15.

मञ्जुश्री (मञ्जु + श्री) m. N. pr. eines der gefeiertsten Bodhisattva bei den Buddhisten des Nordens TRIK. 4, 1, 20. BURN. Intr. 112. figg. 290. 333. Lot. de la b. l. 2. 13. 138. fig. 167. fig. 301. 498. figg. WASSILJEW 28. 123. SCHIEFNER, Lebensb. 233 (23). KÖPPEN I. 101 u. s. w. परिपृक्षा Titel einer buddh. Schrift WASSILJEW 222. 227. विक्रीडित n. desgl. 162. 327. मूलतत्त्व n. desgl. BURN. Intr. 340. पर्वत m. N. pr. eines Berges Lot. de la b. l. 304.

मञ्जुपा = मञ्जूपा ÇABDAR. im ÇKDR.

मञ्जुसौरभ (मञ्जु + सौ) n. ein best. Metrum, 2 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (VI, 16).

मञ्जुस्वर (मञ्जु + स्वर) m. N. pr. = मञ्जुघोष, मञ्जुश्री BURN. in Lot. de la b. l. 309.

मञ्जूपक m. Bez. einer himmlischen Blume VĀJEP. 142. Lot. de la b. l. 4. 219. — Vgl. मन्हा^o und मञ्जूपा.

मञ्जूपा f. UḠĀDIS. 4, 77. 1) Kiste, Korb AK. 2, 10, 30. H. 1015. HALĀJ. 2, 157. ज्ञातमात्रं च तं गर्भम् — मञ्जूपाया समाधाय — सुविधानापामञ्चन-व्यामवाप्तम् MBH. 3, 17131. मञ्जूपामष्टचक्रस्थाम् R. 4, 67, 1. श्राप्यो 5. मञ्जूपा ताम्रपावृत्य 13 (69, 4, 5. 14 GORR.). KATHĀS. 4, 48. 13, 38. Buāc. P. 9, 23, 12. Schol. zu KĀTJ. Ça. 1033, 4. काष्ठ^o Z. d. d. m. G. 14, 371, 6. Am Ende von Büchertiteln; s. धानुन्याय, वैयाकरणसिद्धान्त. — 2) abgekürzter Titel der Schrift वैयाकरणसिद्धान्त^o Verz. d. Oxf. H. 177, b. No. 403. Z. d. d. m. G. 7, 168. कुञ्जिका Titel eines Commentars zu der eben genannten Schrift Verz. d. Oxf. H. 178, a. No. 404. मञ्जूपा oder जगदीशतिथिणी ist auch der Titel eines Commentars zur जगदीशो HALĀJ. 33. — 3) = मञ्जिष्ठा Rubia Munjista Roxb. RĀĠAN. im ÇKDR. — 4) Stein UḠĀDIK. im ÇKDR.

मटची f. viell. Hagel: कृतेषु कुरुषु KHAND. Up. 4, 10, 1. मटच्यो ऽशनयः ÇĀṆK., मटच्यो मर्दनकृतयो ऽशनयः पापाणावृष्टयो वा ĀNANDAGIRI. = रक्त-वर्णानुद्गतीविशेषः (sic) इति गोविन्दभाष्यधृतच्छान्देयः ÇKDR. — Vgl. मटती.